

# Deloitte-evaluering bekræfter billedet af en uhensigtsmæssig vandsektorlov

Deloitte når frem til samme konklusion som FVD's egen analyse: "Forbrugerejede vandværker og prisregulering" (udarbejdet af Copenhagen Economics).

Loven er bureaukratisk og usmidig og pålægger forbrugerne nye, forhøjede priser.

Loven koster mere at administrere end man kan hente i pålagte effektiviseringer: FVD's analyse viser, at det koster 80 øre at spare 70 øre per kubikmeter vand, som vandværkerne udpumper.

De forbrugerejede vandværker har 30 pct. lavere priser end de kommunale vandværker af samme størrelse.

De forbrugerejede vandværker har 17 pct. lavere driftsomkostninger end kommunale vandværker af samme størrelse.

# Sammenligning af konklusioner af økonomisk regulering

FVD har bedt Copenhagen Economics om at sammenligne konklusionerne i FVD analyse "Forbrugerejede vandværker og prisregulering" med konklusionerne i Deloittes evalueringsrapport.

Sammenligningen fokuserer på 4 elementer (se de næste sider) i Deloittes rapport, som handler om økonomisk regulering af de forbrugerejede vandværker, hvorfor det giver mening at sammenligne med FVD's egen analyse.

**Copenhagen Economics konkluderer:**

***"Det leder os til at konkludere at prisloftsreguleringen samlet set ikke lever op til målet om lavere priser og effektiviseringer til gavn for forbrugerne. Den samme konklusion når Deloitte frem til."***

# Sammenligning 1: Priser

## **Priser: Vand fra forbrugerejede vandværker er billigere**

Deloittes evaluering viser, at de forbrugerejede vandværker i hele den undersøgte periode har været betydeligt billigere end de kommunale. *(Jf. figur 18 på side 51 i Deloittes evaluering)*

Prisforskellen mellem de forbrugerejede og de kommunale vandværker er i den samme størrelsesorden, som det fremgår i FVD's analyse.

Deloittes evaluering viser desuden, at priserne er faldet en smule i de forbrugerejede vandværker, der er omfattet af vandsektorloven, siden loven trådte i kraft.

I praksis skyldes det, at prisloftreguleringen påbyder vandværkerne at returnere tidligere års opsparing til forbrugerne. Opsparing, som var henlagt til investeringer i ny teknologi.

Når opsparingen er udbetalt stiger vandpriserne igen.

# Sammenligning 2: Opsparing og finansiering

## Opsparing og finansiering:

### Lovens forbud mod opsparing giver højere finansieringsomkostninger

I FVD's analyse vurderer Copenhagen Economics, at prisloftsreguleringens forbud mod at spare op vil betyde højere finansieringsomkostninger.

Deloitte skriver:

*"Når vandselskaberne lånefinansierer investeringer, resulterer det i en højere pris i lånets løbetid som følge af betaling af renter. Derudover har vandselskaberne tidligere haft mulighed for at takstfinansiere deres investeringer, hvor de igennem en længere periode har sparet op til fremtidige investeringer, der betales kontant og straksafskrives."*

*Deloitte, side 50.*

# Sammenligning 3: Administrative byrder

## **Administrative byrder:**

**Lovens prisloftsregulering pålægger de forbrugerejede vandværker store administrative byrder**

I FVD's analyse opgør Copenhagen Economics de administrative byrder til 40 øre per kubikmeter leveret vand (for de forbrugerejede vandværker).

Deloitte's evaluering konkluderer:

*"Samlet set kan de administrative byrder i relation til den økonomiske regulering udgøre betydelige udgifter, især i de små selskaber. For de forbrugerejede vandforsyningselskaber kan de administrative byrder udgøre op mod 10 pct. af de samlede driftsomkostninger."*

*Deloitte, side 46*

Deloitte's opgørelse på 10 pct. kan omregnes til 60 øre per kubikmeter leveret vand for et mindre forbrugerejet vandværk, og er dermed i samme størrelse som i FVD's analyse.

# Sammenligning 4: Effektivitet

## Effektivitet:

**Copenhagen Economics ser mindst 3 problemer, som er forbundet med Deloittes evaluering af effektiviseringspotentialerne**

- 1: Deloitte sammenligner effektivitet mellem forbrugerejede og kommunale vandvandselskaber med afsæt i modelberegnete potentielle ændringer i effektiviteten og **ikke faktisk effektivitet.**
2. Deloittes konklusion er baseret på en antagelse af at modellen beskriver forholdene i vandsektoren korrekt.
3. Deloitte mener, at forbrugerejede vandværker opfører sig som monopolister.

Copenhagen Economics mener det er en fejlkonklusion, i og med at de forbrugerejede vandværker ikke er monopoler i klassisk forstand, fordi forbrugerne blot sælger en vare til sig selv, og derfor ikke har samme incitament til at sætte høje priser som en monopolist.

Copenhagen Economics vurderer samlet set, at:

***”...de forbrugerejede vandværker absolut set er mere effektive end de kommunale vandselskaber, og at denne konklusion ikke kan annulleres på baggrund af analyserne i evalueringen af vandsektorloven.”***

# Case 1: Solrød Vandværk

## Ny jernbane koster kassen



Banedanmark laver ny jernbane til Ringsted. Det betyder, at forsyningen skal flytte ledninger. Pris ca. 5 millioner kroner.

### Loven betyder:

- Solrød vandværk må ikke bruge den opsparing, som forbrugerne har lavet til netop denne type vedligeholdelse. I stedet skal forsyningen låne og lade forbrugerne betale renterne.
- Samtidig skal forsyningen betale opsparingen tilbage til forbrugerne.
- Forventede prisstigninger på 30-50 procent.

# Case 2: Marielyst Vandværk: Vandsektorloven betyder flere omkostninger

- ca. 300.000 kr./år i omkostninger til administration
- ca. 40.000 kr./år til at betale revisorregninger
- ca. 30.000 kr./år til Forsyningssekretariatet.

og flere ekstraomkostninger på vej...

I alt ca. 400.000 kr. om året i øgede omkostninger

En ansat bruger over 50 procent af arbejdstiden på opgaver, der er relateret til loven + overarbejde.

*Om Marielyst Vandværk  
5.300 målere – ca. 13.000 forbrugere  
3 ansatte  
10 år med stabil lav pris*



# Case 3: Fra effektivisering til omkostning



5.300 nye elektroniske målere skulle effektivisere driften gennem lettere administration og aflæsning. Men effektiviseringen bliver "spist" af øget bureaukrati.

## Vandsektorloven betyder:

- Øgede revisions- og administrationsomkostninger. Installationen skal behandles som investering. De midler, forbrugerne har sparet op, må ikke bruges.
- Forsinkelse på min. 1,5 år. Opgaven skal i EU-udbud. Det er en større opgave, der også medfører øgede omkostninger til administration.